

af det ærede Medlem fra Grenaa, men ogsaa til at opfordre andre dertil, saa er det ikke, fordi jeg har saa sagnvinste Forhaabninger som den ærede Forslagsstiller om, at dette Forslag maa gaa igennem, og at det skal lykkes ham at splitte Hjordene for Hyrderne, men for at benytte Lejligheden til at demonstrere til Gunst for Skatten paa de øvrige faste Ejendomme i Kommunerne. Grunden til, at jeg gør dette, er altsaa væsentlig den, at den ærede Dvsfører ikke alene den Gang, da Lovforslaget om Bygningsstyld var til Forhandling, men helt igennem ved Arbejdet paa den personlige Kommuneskat, og specielt gennem § 2, har søgt at affære Muligheder for at saa noget ud af Forslaget om Bygningsstyld. Hvis denne § 2 i den foreslaaede Form bliver vedtagen, kan jeg ikke se bedre, end at en Udvæjning af den af det ærede Medlem foreslaaede Vej er, om ikke just affaaren, saa dog i alt Fald stydt ud i Fremtiden i meget lang Tid. Jeg skal nu kun flygtig nævne et Par af de Punkter, som det ærede Medlem fra Stege tog frem. Det ærede Medlem gjorde, saa vidt jeg forstod ham, Hartkornskatten i Almindelighed til en Indtægtsstat, medens den dog maa kaldes en Skat paa faste Ejendomme. I alle de Beregninger, det ærede Medlem foretog ved at tage en Kommune til Eksempel, gik det ærede Medlem ud fra, at Bygningsstylden blev af samme Størrelse som den nuværende Hartkornskat. Men det bliver den slet ikke; thi naar en Kommune har 4—500 Tønder Hartkorn, har faste Ejendomme, der i Hartkornsberegning løbe op til et Par Hundrede Tønder, saaledes som det f. Eks. nylig blev vist, at en Sukkerfabrik alene havde halvdandet Hundrede Tønder Hartkorn, beregnet i Bygningsstyld efter det forelagte Lovforslag, saa er det klart, at naar det samme Skattebeløb bliver lignet paa 6—700 Tdr., bliver Hartkornskatten saa meget mindre, end hvis den skulde udjævnes paa 4—500 Tønder. Det ærede Medlems Tal komme altsaa i dette Tilfælde ingenlunde til at holde Stik. Jeg kan heller ikke indrømme, at det skulde være en Uretfærdighed paa nogen som helst Maade at beskatte en saadan Virksomhed som en Sukkerfabrik. Jeg vil slet ikke tale om Teglværker og mange andre af den Slags Virksomheder, thi det er ganske sikkert, at disse Virksomheder slide paa Landkommunernes Goder uden at yde noget i Forhold dertil; naar det drejer sig om Skolevæsen, Fattigvæsen og Alderdomsvæsen, træffe de haarbt paa Kommunekasserne, da det er disse Virksomheder, der i en væsentlig Grad

tilvejebringe det Proletariat, som saadanne Kommuner komme i Besiddelse af, og saa er det ikke mere end billigt, at de komme til at yde noget mere i Kommuneskat, end de nu komme til, hvor man kun kan ramme dem gennem en Formue- og Lejlighedsstat. Spørgsmaalet om at gaa den Vej, som man er gaaet ved Sundbyernes og Taarnby Kommunes Udskillelse, er alt blevet berørt af den ærede Minister, og jeg vil kun tillade mig i denne Forbindelse at gøre opmærksom paa, at der ikke er noget i Vejen for, hvis man bliver nødt dertil, at gaa videre paa dette Omraade, efterhaanden som Forholdene udvikle sig i de Kommuner, hvor der har dannet sig saadanne Klæfter, og som ere voksede i den Grad, at det ikke er muligt at saa en ligelig Befattning i Overensstemmelse med Tilvæksten. Jeg er ikke sikker paa, saaledes som den ærede Minister synes at være det, at det vil være tilstrækkeligt, at gaa den her anviste Vej, og at de i saadanne Kommuner ville saa de fornødne Bidrag ved Bygningsstylden. Jeg mener tværtimod, at det vil blive nødvendigt i mange Kommuner at gaa til en yderligere Udvidelse eller Udskillelse paa samme Maade, som man har gjort det paa Frederiksberg, i Taarnby og Sundbyerne. Det kan jeg godt tænke mig. Men foreløbig vil dette i alt Fald være noget, som er brugeligt for en hel Række af Landets Kommuner. Det er anvendeligt paa alle og vil være en Hjælp for en hel Række af dem. Der er endnu et Punkt, som blandt mange andre blev omtalt af den ærede Ordfører, nemlig Faren for, at Haandværkerne paa denne Maade skulle blive fordrevne fra Landkommunerne. Denne Fare tror jeg ikke paa, for den Skat, som der kunde være Tale om at lægge paa et saadant Hus af 2—3,000 Kr.s Værdi, vil være saa lille, 3—4 Kr., naar alt bliver fradraget, at den ikke kan spille nogen Rolle. Dels er der jo et lille Hartkorn paa Ejendommen, og dels skulle de første 1,000 Kr. tages fra, saa der vil let kunne blive undtaget 14—1,500 Kr. af Værdien, og det, der bliver tilbage, repræsenterer saa 1 à 1½ Stp. Hartkorn, men det kan ikke blive af en saadan Betydning, at det skulde kunne drive en Haandværker bort fra Kommunen og ind til Byen. Det vil der ikke kunne blive Tale om. Jeg kan overhovedet ikke se nogen Grund til, for saa vidt en Haandværker skulde finde sin Regning ved at optage en Plads i Kommunen, at han da ikke skulde svare Bidrag til Kommunens Vedligeholdelse. Hartkornets Stilling er for Tiden saa stor paa mange Steder, at mange Folk regne det for ganske godt, om de kunne saa